

בב:

עין משפט  
נר מצוה

הַיּוֹם אַ מִי' סִי'א מַהֲלִי  
נִדְרִים הִלְכָה טו סַמָּה  
לְאֶרֶץ רַחֵם:  
הַיּוֹם בַּ מִי' סִי'ג מַהֲלִי  
נִדְרִים הִלְכָה [ג'] יֵד  
סַמָּה לְאֶרֶץ רַחֵם טוֹסִי'עַ יֵד  
סִימָן דְּלֵךְ סִימָן נִדְ:

נוסחת הריב"ז

(א) כְּסִיפָה: (ב) מִיָּד כִּנְיָהּ  
 (ג) כְּסִיפָה: (ד) כְּסִיפָה  
 (ה) כְּסִיפָה: (ו) כְּסִיפָה  
 (ז) כְּסִיפָה: (ח) כְּסִיפָה  
 (ט) כְּסִיפָה: (י) כְּסִיפָה  
 (יא) כְּסִיפָה: (יב) כְּסִיפָה  
 (יג) כְּסִיפָה: (יד) כְּסִיפָה  
 (טו) כְּסִיפָה: (טז) כְּסִיפָה  
 (יז) כְּסִיפָה: (יח) כְּסִיפָה  
 (יט) כְּסִיפָה: (כ) כְּסִיפָה  
 (כא) כְּסִיפָה: (כב) כְּסִיפָה  
 (כג) כְּסִיפָה: (כד) כְּסִיפָה  
 (כה) כְּסִיפָה: (כו) כְּסִיפָה  
 (כז) כְּסִיפָה: (כח) כְּסִיפָה  
 (כט) כְּסִיפָה: (ל) כְּסִיפָה

מוסף דעס "י"

רביעי רמי בר חמא.  
נסיק נדרים, הרי עלי  
שכר וכו' שאלום.  
ומקום הכה נמתי  
המיתה נביא ואמר אז  
הוא, ואם שגרה נזיר  
שפעה וכו' ואמר ואחר  
הוא וכו' וכו' נראה  
אפי' תמן דאמר מנא נמי  
היה נזיר (דאמר  
בבבא). בעיקרא מהמיה.  
נסיק ואז שאלום מנא  
נסיק למי וזיקא דמיס  
נסיק (דאמר יא) הרי  
נזיר בעיקרא.  
מחלל אינא למינע למי  
נסיק ואז למי נסיק  
הרי נזיר ואז שאל  
המיתה הראשונה, אלא  
אין לו עלי (דאמר  
בבבא).

פ' קרא"ש

וְהָיוּ אֵלֶּיךָ כְּעַבְדֵי הָאֱלֹהִים וְכִי  
 תִּשְׁמָעוּ בְּקוֹל ה' אֱלֹהֵיכֶם וְעָשִׂיתֶם  
 כְּכָל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֶמְרָא וְלֹא  
 תִּשְׁמָעוּ בְּקוֹל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר  
 אֶמְרָא וְהָיוּ אֵלֶּיךָ כְּעַבְדֵי הָאֱלֹהִים  
 וְכִי תִשְׁמָעוּ בְּקוֹל ה' אֱלֹהֵיכֶם  
 וְעָשִׂיתֶם כְּכָל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר  
 אֶמְרָא וְלֹא תִשְׁמָעוּ בְּקוֹל הָאֱלֹהִים  
 אֲשֶׁר אֶמְרָא וְהָיוּ אֵלֶּיךָ כְּעַבְדֵי  
 הָאֱלֹהִים וְכִי תִשְׁמָעוּ בְּקוֹל ה'

דלא דמי דחכם דעוקר הנדר  
שאני עושה הנדר טעות הי

**יִצְחָק** דאמרי היינו דרמי בר חמא דרמי מבנייתא דלעיל ואין לדמות דמיה זו שנה לחלק ביניהם דודאי דמו אהרדי: **אמר** הנהאש שגדרה בגזיר ושמעיה חזרתה להאש אמה הרני כסופי לשון אמתה תשופנו עקב (בגאסא) כלומר כסוף דרך אש תותר את גס אני הלא מותרת שלא אקבל עלי נזירות אלא יחול עלי או ללמא כי ממני דליפר לה בעלה ואקריה כי בעיקבין ש לפרשו כמו עקב אשר שמע אברהם בקולי וגו' (שם כו) ואפילו אש תותר הראשונה הסימא אקורה שדכדתה להיות כמעיקרא קודם לזכרה כי בעלה וכשעמרה בעיקבין נבאילו אמרה ואני דאמרין לעיל בבנייתא היא מותרת וחזרתה אקורה דכיון דחל עליה נזירות לא שפך דהתמה דאקריה דבעל מינו גמי: **ואי** ס"ד כי אמר בעיקבין בעיקרא מקהשמים ואפילו תותר הראשונה הסימא אקורה א"כ כמתניתין גמי אמתא אינו מיפר לה כי לפר לה דידה ולוקים דידה אלף ש"ט כבולה מלתא מיתפס ואותה: אשמה בעיקבין היא גמי מותרת ואריכות לשון בעלתא הוא הי"ג דעת הבעל כי אמר לה ואני דעמיה אכולא מילתא אש תותר היא שמה הוא ידיה מותר ולא יחול הלכך אלף מני מיפר דקאי בלא יחל דברו ואלא תאמר והא כמתניתין לא אמר ואלא ואני וי"ל דהכי מדמי נהי דמי היכי דאשחא דאמרה הרני בעיקבין כבולה מילתא הי"ג בעל כבולה מילתא מיתפס דנהי דודאי דלענין בעלתא שומר דעתו כמעיקרא מפני שאין בירו האיר ואינו נוטל דעתו להחיר אבל לעיל שצרי להחמיר דעתו להחיר

ויחזר משאר מתפסיים והיו כאלו אמר הר"י בעיקר דמי לא  
 עולם כמעיקרה מחפס ומ"מ אינו יכול להפך הכא כיון דאמר  
 ואני כאומר קיים ל"ב דמי אי מישיל אהקתמו מיפך ואי לא לא:  
 ורמיהו הר"י נזיר ואת ואמר אמן שניהם אסורין ואי לא  
 שניהם מותרים מפני שהיה נזיר בגדרה. וקצירה  
 ליה דבעל מיעקד קא עקד ואי יפר לה גס שלו יותר וקאין בלא יחל  
 דקצירה ליה לתנא דברייתא דה"י קאמר הר"י נזיר אס את ואפלי  
 אלא אמר אס ולכן אס אמהה אמן שניה אסורין וזהו קדקד  
 אמהה דקתני כי אמר לה הר"י נזיר אס דמיפך שיה וסלו קיים  
 ואס לאו שלא אמהה אמן שניה מותרין מפני שחלה נזיר בגדרה ולא  
 דמינא להיות נזיר אס לא תהיה גס היא נזירה: **אמר** רב יהודה  
 גריסא מיפך שיה וסלו קיים ממנה י' ומי גריסא שניה  
 אסורין את שלא יפר ולא כמז שייט קצורין מעיקרא שאינו יכול  
 להפך את שלא דה"י דסיפא משמע שחלה נזיר בגדרה דקאמר וסלו  
 אלא שניהם מותרין אפ"ה יכול להפך שלה משום דקצירה ליה להאי  
 תנא דבעל מינז גי' וזהו החידוש דאס לא משמעין אצל רישא דקתני  
 אסורין וכן שלא הפך און זה שום חידוש דפשיטא דשניהם  
 אסורין כל זמן שלא הפך: **אב"י** אמר אפ"ה תימא בדקתני ברייתא  
 בגין דאמר ואב"י את דקא ת"י נזיר בגדרה ממנה דקתני הר"י נזיר ואת  
 ששבוש ה"י מיפך שיה וסלו קיים. [פ"] ברייתא כגון דאמר לה הר"י נזיר  
 ואפ"ה את שחלה נזיר בגדרה כלומר אס את נזירה גם מירומי יחול  
 לפיכך שניהם אסורין ואינו יכול להפך דממשמע לישנא דשניהם  
 אסורין וייטי טעמא לפי שחלה נזיר בגדרה ואס יפר את שחלה גס את  
 וסלו יתבטל וקאי בלא יחל דקצירה ליה דבעל מיעקד עקד וממנה  
 דקתני הר"י נזיר ואת שחלה נזיר בגדרה אלא הוא  
 מקבל אנפשיה ממה נפקא [ו] ואת פ"י שאינו מולה נזיר בגדרה  
 אלא הוא מקבל נזירות אנפשיה ואת דקאמר שחלה לא אס גם  
 אלא מילא להכל נזירות אנפשיה ואת דאמר שחלה בכמהי'

[illegible]

אם, צ"ל משמע דלפחד זריקה מירי דהא אומר שם כהדיא ללמוד זריקה מהו וכל סוגיא יכו' :

**מי שאמר פרק רביעי נזיר**

מר וזערא כריה דרב מרי אמר. הא דמיעביא לן הכא אשה שנדרה  
בגזיר ושענה חזירה ואמרה ואי ושמע בעלה של ראשונה והספד  
לה אפילו למ"ד צל מיגז גיז היינו דבעי רמי בר חמא צ"פ דמסכת  
נדרים(ס:) הרי עלי ככשר וזכאי שלמים. כגון שמונה לפניו בשר

וזה שלמים ומחית נמי דהיתרא קמיה  
 ואמר זה הוא מהו: כי **מספיק איני**  
**בעיקרא מספיק**. כדחויין הני זכאי  
 שלמים קודם זריקה ואסירא: וזכאי  
 דילמא **בזננא מספיק**. כדחזירא  
 דלית ביה וסיתו לאחר זריקה שהותר  
 בצר בצרכיה וסירא. כי **בזננא**  
 היינו לבסוף דכל צר שהוא חזק  
 מנעטן לבסוף. וה"ל לגבי כך איתתא כי  
 אמרה ואני אי אמרת דבעיקרא מתפס  
 הויל לה קדוש הפרה ואסירא ואי  
 דאמרת דמיתפסא בזננא הויל לה  
 כללחר הפרה וסירא: **מי דמי הסס**  
**כי אמר פרי עלי ככשר וזכאי שלמים**.  
 אפי' אמרת דבזננא מתפסין אפי'  
 אסור דחזבי שלמים לאחר זריקה  
 דמיס ימקש קדש **לדלוי** וכלל אכל  
 לשני ימים ולייל אחד (ו) דליכא  
 למימר הכי איתפסין בזננא דאם לא  
 כן מחי אפי' דיבוריה: **אכל כהן**  
**כו**. ולא דמי כלל ומהכא לא תפשוט:  
**איכא דאמרי** היינו **זכאי בר תמא**.  
 דאמר אע"ג דלאחר זריקה דמיס  
 ימקש קדש כיון דמלי אכלי ליה  
 חוץ לחומת עזרה ככל העיר אי  
 אמרת **לזננא** תפס **על דאי** שרי אלא  
 הכי איבעיא **ה"ל** א (וידא) אמרה  
 (ז) **לז**: הריני **בעיקרבין**. ובה עבלי  
 של ראשונה והפר לה אליבא דמ"ד  
 עזר מצינו גי' מהו (מין) א (אמרין)  
 הא דקאמרהו והפר לה הריני בעיקרבין  
 "בכולי מלתא משמע הא דלמיתור  
 דלמיתור א"ל הויפר היפר וכו'  
 דהיתרא עבלי ראשונה מיתפסין וכו'

חֲבִירָתָהּ. [וְהָיָה] צִעֲקִיךָ מִשְׁמַע בָּסוֹף: אוּ דְלִמָּה בְּמִקְוֵי  
 לְיִסָּר לָהּ בַּעֲלָהּ. מִשְׁמַע דְּמִשְׁמַע כְּמוֹ דְּלִמָּרָה הִרְיֵי נִזְרָה  
 כְּמוֹתָךְ עַד סוֹף מִזְרוֹתֶיךָ דְּהִיטוּ סְמוּךְ הַסֵּפֶר דְּנִזְרוֹתָהּ  
 מִסָּבָה וְזֹלָתָה עַד שִׁפְפֶּר לָהּ בַּעַל וְכִשְׁפֶּר לָהּ בַּעַל אֲזִילָה לָהּ  
 בָּסוֹף מִזְרוֹתָהּ וְלַעֲלֹם מִקְוֵי לְיִסָּר לָהּ בַּעַל קִאֲמָרָה וְכִי הִפֵּר  
 לָהּ בַּעֲלָהּ לְרִאשׁוֹנָה אֲסוּרָה חֲבִירָתָהּ: פ"ט הַאֲשֶׁה שְׂנֵדָה בְּנִזְרָה  
 וְשִׁמְעָ בַּעֲלָהּ וְאָמַר וְאֵין אֵין יִכּוֹל לִפְסֹר וְאִי ס"ד דְּכִי אָמַר לָהּ  
 לֵךְ נִמִּי דְּבַעַל מִיגֵד גִּיחַ וְכ"ט הִיכָא דְּלִמָּר וְאֵין מִשְׁמַע וְקִימָא  
 צִעֲקִיךָ דְּמִשְׁמַע דְּנִזְרוֹתָהּ מִיִּתְפִּיס אִיבִי אֲשִׁתְּהָ דְּכִי קִאֲמָר לָהּ  
 וְאֵין מִשְׁמַע דִּימָא לִיָּה דְּתַתְּקִיס עֵילוּהּ נִזְרוֹת עַד דְּלִימָא אִיבִי וְאֵין  
 וְלִקְבִיל עֵילוּיָהּ נִזְרוֹת וְלִפְסֹר לָהּ נִזְרוֹת דִּידָהּ וְלִקְסִיס נִזְרוֹת דִּידָהּ  
 הֵאָּ לָא לֹאֵא אִתְפִּיס בְּנֵדָרָה אֲלֵא בְּנִמְקֵי הִפְרָה אֲלֵא לָא  
 שֵׁם מִדְּמִיטוּ יִכּוֹל לִפְסֹר לָהּ [ב] בְּזֹלָתָה מִילְמָא מִיִּתְפִּיס וְהִלְכָּהּ וְאֵין  
 לָא מִנִּי מִפְּסֹר דִּיכָּא אֵת שְׁלֵה מִנָּאֵא מִפְּסֹר אֵת שְׁלֵה. אֵת אֲשֶׁה  
 אַחֲרָה דְּלִמָּרָה לָהּ הִרְיֵי צִעֲקִיךָ כִּיּוֹן דְּלִפְסֹר בַּעַל לְרִאשׁוֹנָה אִיבִי  
 נִמִּי מוֹתֵרָה: לָא לַעֲלֹם. אִימָא לָךְ דְּנִצְעִיקָרָה מִתְפִּיס: וְהִכָּא. טַעמָא  
 מֵאִי הוּא דָּלָא מִנִּי מִפְּסֹר לָהּ דִּכְיוֹן דְּלִמָּר וְאֵין כְּלוּמָר קִיס לִיבִי  
 דְּמִי: הִרְיֵי נִזְרָה וְאֵת אֲמָרָה אֲמֵן מִפְּסֹר אֵת שְׁלֵה. אֲשֶׁה דְּלִמָּר  
 לָהּ וְאֵת לָא הוּא קִיס לִפִּי שְׂאֵן אֲמֵן יִכּוֹל לִהֲדִיר אֵת שְׂאֵת בְּנִזְרָה:  
 מִפְּסִי שְׂאֵלָה נִדְרוֹ בְּנֵדָרָה. דְּמִשְׁמַע דְּקִאֲמַר הִרְיֵי נִזְרָה אֵם  
 אֵת תְּהָא נִזְרָה אֵין לָאֵן אֲמָרָה אֲמֵן שְׁנִיס מוֹתֵרִין: אָבִי אָמַר  
 אָפִי מִימָא <sup>(א)</sup>. שְׁנִיס [וְמוֹתֵרִין] אֲמֵן קִסְאֵי וְנִמְאִי עֲסָקִין בְּנִדְרֵיהֶם  
 כְּגוֹן דְּלִמָּר לָהּ הִרְיֵי נִזְרָה וְאֵת דְּמִשְׁמַע דְּקִאֲמַר לָהּ הִרְיֵי נִזְרָה  
 אֵם תְּהָא נִזְרָה וְהִלְכָּהּ הִיכָא דְּלִמָּרָה אֲמֵן שְׁנִיס אֲסוּרָה וְכִי לָא  
 אֲמָרָה אֲמֵן שְׁנִיס מוֹתֵרִין שְׁן הוּא טוֹלָה מְדוֹ נִזְרָה:  
 וּמִתְנִיחָן  
 שְׂשֹׁן שְׂאֵלָה קִאֲמַר לָהּ כְּלוּמָר רֹזָה אֵת לִהֲיוֹת נִזְרָתָה מִן כָּן:  
 בָּאֵשׁ

[illegible]

## מסורת הש"ס

(א) נדרים יא; ע"ש.  
(ב) [תוספתא פ"ג, ג] ל"ל  
ר"ה.

## הגהות הב"ח

(6) בני לטולם בעקבות קא  
מחפשים והכל: (3) רש"י  
ד"ם את וטעם ור' דמש'  
מרוס יצ' סוף דף א'  
ע"ה: (4) דמש' ור' דמי ור'  
יפול: (5) דמש' ור' דמש'  
הרבי יחזקים בעולם דמש'  
ל' קא חל' אטרי: (2) דמש'  
ל' קא דמש' ור' דמש' ור'  
הרבי ור' נח מפרש  
בעקבות מחמת נמי  
סוף כ"ל דמש':  
(8) דמש' חש' אהלס ור'  
בעקבות בעקבות מחמת  
ספרה ור' פליה שירות  
ליפר ל' ור' דייח דהא  
ל' חתמים ור' וסלך  
סוף דמש' מנ' מפר  
לדלווי מפר ל' ור' דמש'  
דמש' מפר ל' ור' דמש'  
(9) דמש' חש' אהלס ור'  
דמש' דמש' ור' דמש':

## הגהות מהר"ב

[illegible]

### הגהות התוספות

1. תיבת ולותה נמחק וצ"ל  
יהא חשה שאמרה הרמי  
בעיקרון היא כו'. 2. צ"ל  
חם. 3. צ"ל חם. 4. תיבות  
שאל בתמיה נמחה.

פי' הרא"ש (המשך)

דבע' למי' ליה למר ווטא  
דבע' דבע' מעיקר הדין  
חברתה אסורה. והביא  
פשיטא דלי' להלמדותא  
מקרי עקר דחברתה סרסא  
הדין מפרש ודאי מהך  
דחברתה פשט' ומינו יו  
ופלגא בחברתה לעיל  
הדין מ' וטורא פשטוס  
חברתה בעי' דרמי ר' ז  
חמא ה"י עלי כשר וזכר  
דמי' מ' וס' דבע' א  
דלמי' ר' חסא ה"י בחמסין  
למי' ויקח ואח"כ אוק  
הדין מ' חמסין חסין  
בעיקר חמסין כמו שהיה  
תחא. א' דלמא בענא  
מחמסין ח' כיון שידע שהיה  
עומד ליקח ויכין הדריה  
חברתה מינו יו' הדריה  
אסורה ש"ח בעיקר חמסין  
כיון שידע שיהיה  
סבל לכוף ליה ויהי היתר  
ע"י הפרת העבל. ומדמי  
הדין בדרבנא' ח' חסין

בר חמא לאתר זריקה מהו